

[Miljøministeren]

ikke tillader en kommune at foretage egne store investeringer i det offentlige spildevandsanlæg.

Udgifter og indtægter for kloakforsyningen skal hvile i sig selv og indtægterne komme fra samtlige grundejere efter ensartede takster. Det er således ikke tilladt for en kommunalbestyrelse at yde et skattefinansieret tilskud til anlæg eller drift af spildevandsanlæg. Dette følger af lov om betalingsregler for spildevandsanlæg, jf. lovbekendtgørelse nr. 644 af 21. juli 1992.

Kommunens økonomiske risiko er således alene en følge af, at kommunen er grundejer, og den svarer til den risiko, øvrige grundejere får eller allerede har ved eksisterende virksomhed, idet enhver virksomhed kan nedlægges uden retlige og økonomiske konsekvenser over for den ledige kapacitet, der derved efterlades i spildevandsanlægget.

Ved en ændring af den nævnte lov om betalingsregler for spildevandsanlæg blev det fastslået, at alle spildevandsproducenter skal betale bidrag efter samme takst og efter den afledte spildevandsmængde.

Dette er udtryk for, at der gælder et solidarisk betalingsprincip uanset afledningsmængde og uanset den interne omkostningsfunktion ved en vurdering af særskilt afledning og behandling af den enkelte producents spildevand.

Jeg har i øvrigt allerede over for Miljø- og Planlægningsudvalget tilkendegivet, at jeg inden årets udgang vil fremlægge en samlet redegørelse for spildevandsbehandling og -administration i Danmark. Erfaringerne med de nye betalingsregler vil indgå heri, ligesom det her rejste spørgsmål vil blive inddraget.

Spm. nr. S 1731

Til skatteministeren (26/7 94) af:

Kirkegaard (KF):

»Hvad er den miljømæssige begrundelse for at belægge en affaldspose af plastic forsynet med snorelukning med afgift, når affaldsposer af den pågældende type angiveligt medfører en ressourcebesparelse på 15-20 pct. i forhold til affaldsposer uden lukkemekanisme?«

Begrundelse

Momsnævnet har på et møde den 31. maj 1994 på baggrund af en konkret sag rejst af firmaet CC & CO, Holstebro, truffet afgørelse om, at en affaldspose af plast i størrelsen 54 x 64 cm forsynet med snorelukning skal belægges med afgift.

Da afgiften på plastposer imidlertid er indført med en miljømæssig begrundelse, forekommer det paradoksalt, at afgiften i dette tilfælde i realiteten forhindrer den miljømæssigt optimale løsning på bl.a. kantiners og storkøkeners problem med indsamling af affald.

Svar (2/8 94):

Skatteministeren (Stavad):

Fra den 1. januar 1994 skal der betales en afgift af papir- og plastposer på henholdsvis 9 kr. pr. kg og 20 kr. pr. kg, når poserne har et rumindhold op til hank eller lignende på mindst 5 l.

Formålet med afgiften var både at være et finansieringselement i skattereformen og at begrænse forbruget af poser.

Det vil i praksis ikke være muligt at definere posernes afgiftspligt efter anvendelse (bæreposer, affaldsposer, fryseposer, brune papirposer osv.). Derfor er afgiftspligten udformet efter nogle objektive kriterier, nemlig om posen har hank (eller er forberedt til hank) eller lignende, samt materialet og størrelsen.

Det vil altså sige, at der ikke skal betales afgift af poser uden hank, og dermed vil en stor del af de traditionelle affaldsposer gå fri. En affaldspose behøver formentlig ikke være forsynet med hank eller lignende for at opfylde sin funktion. Det må antages, at producenterne eller forbrugerne vil kunne finde andre løsninger, så poserne alligevel kan lukes.

For så vidt angår den konkrete sag, kan jeg oplyse, at nævnet har truffet afgørelse om, at en affaldssæk, der ligesom den nævnte pose er forsynet med snorelukning, men måler ca. 70 x 104 cm, ikke er afgiftspligtig, da sækens størrelse gør den uegnet til at fungere som traditionel bærepos.

Nævnet har ved sin afgørelse om afgiftspligt for affaldsposer, der måler ca. 54 x 64 cm, lagt vægt på, »at posen i betragtning af sin størrelse kan fungere som traditionel bærepos. Benævnelsen af posen som »affaldspose« findes uden betydning i denne henseende, da den